

Prima instanța, judecătorul
Postolachi
Dosarul nr. 1r-921/24
Buiucani
1-24063027-02-1r-06092024

Tatiana
Judecătoria Chișinău, sediul

DECIZIE

8 iulie 2025
Chișinău

mun.

C*****iul penal al Curții de Apel Centru, în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător
Judecătorii

Silvia Cecan
Denis Băbălău
Vladislav Schibin

a judecat, în ordine de recurs, recursul apărătorului Marian Babără în interesele inculpatului Ibrian Ștefan, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 1 august 2024, în cauza penală privind învinuirea lui

Ibrian Ștefan *****, născut la *****

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 11 iunie 2024-1 august 2024, în instanța de recurs de la 6 septembrie 2024 până la 8 iulie 2025.

Procedura de înștiințarea a participanților la proces a fost îndeplinită.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar C*****iul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 1 august 2024, Ibrian Ștefan *****, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal și condamnat și prin aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, i s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 2 000 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 100 000 (o sută mii) lei.
2. Conform art. 90 din Codul penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei numită lui Ibrian Ștefan ***** pe un termen de probațiune de 1 (un) an, dacă în acest termen, nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.
3. În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) din Codul penal, în perioada de probațiune, Ibrian Ștefan ***** a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

4. Controlul asupra executării de către Ibrian Ștefan ***** a obligațiilor stabilite prin prezenta sentință s-a pus în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.
5. S-a aplicat în privința lui Ibrian Ștefan ***** măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.
6. Termenul de executare a pedepsei în privința lui Ibrian Ștefan ***** fiind calculat din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.
7. S-a aplicat confiscarea specială prin încasarea de la inculpatul Ibrian Ștefan ***** cu trecerea în beneficiul bugetului de stat a sumei de 100 lei, utilizate pentru comiterea infracțiunii cu numărul și seria ***** , care a fost ridicată în cadrul cercetării la fața locului din 08.02.2024 din automobilul de serviciu de model Dacia Duster cu n/î MAI 9897, care au fost expediate spre păstrare la Serviciul Fiscal de Stat.
8. În scopul asigurării executării sentinței în latura achitării amenzii s-a menținut sechestru aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr.12-489/2024 din 29.05.2024 asupra mijloacelor bănești în sumă de 2000 Euro (ceea ce conform cursului oficial BNM constituie echivalentul sumei de 38547,6 MDL) ce aparțin lui Ibrian Ștefan ***** născut la ***** , până la executarea hotărârii.
9. Mijloacele materiale de probă urmînd a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.
10. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Ibrian Ștefan ***** , la 08.02.2024 aproximativ orele 10:00, deplasându-se la volanul automobilului de model Toyota Auris, cu n.î. ***** , la intersecția str. Izmail cu bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, mun. Chișinău a fost stopat de către angajatul INSP a IGP Turcan Petru, care se afla în serviciu, cu automobilul de model „Dacia Duster” cu numerele de înmatriculare „MAI 9897”.
11. Cunoscând că poliția este o instituție publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, iar polițistul este un funcționar public cu statut special, persoană publică în sensul art. 123 alin.(2) din Codul penal, conștientizând că orice promisiune, oferire sau dare personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice a unor bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, constituie infracțiune, aflându-se în nemijlocita apropiere de locul unde a fost stopat de către agentul de poliție, urmărind scopul evitării de la răspunderea contravențională pentru lipsa certificatului ce atestă vinieta, s-a apropiat de automobilul de serviciu cu numerele de înmatriculare „MAI 9897” și prin geamul interdeschis, a plasat în buzunarul interior a portierei dreapta față a automobilului o bancnotă cu nominalul de 100 lei, pentru a determina pe

ofițer să ignore atribuțiile funcționale și să nu-l sancționeze pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.278¹ alin.(3) Codul contravențional

12. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Ibrian Ștefan *****, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, coruperea activă, adică oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.
13. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ibrian Ștefan a înaintat o cerere olografă și semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea fiecărui caz în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și nu solicită administrarea altor probe noi.
14. Nefiind de acord cu sentința, apărătorul Marian Babără în interesele inculpatului Ibrian Ștefan a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a stabili inculpatului pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.
15. În motivarea recursului s-a invocat că în ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, Ibrian Ștefan a înaintat o cerere olografă și semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și nu solicită administrarea altor probe noi. În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina.
16. În ședința de judecată, de către acuzatorul de stat Irina Codreanu, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Ibrian Ștefan vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal și prin aplicarea art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, în baza acestei norme a-i stabili pedeapsa sub formă amendă de 500 u.c. Corpul delict o bancnotă cu nominalul de 100 lei a se confisca în folosul statului. înregistrările video anexate la materialele cauzei penale de a se păstra în continuare la materialele cauzei penale. A se menține în continuare sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29.05.2024 aplicat pe mijloacele bănești în sumă de 2000 euro în scopul garantării executării pedepsei cu amendă.

17. În pofida acestui fapt, prima instanță i-a aplicat recurentului amenda în cuantum dublu decât cel solicitat de procuror, dar și i-a stabilit o pedeapsă cu închisoare, ceea ce de acuzare nici nu a fost solicitat.
18. Procedînd în asemenea mod prima instanță a depăși limitele acuzării și învinuirii, agravându-i neîntemeiat, situația recurentului.
19. Or, apreciem că instanța de judecată nu poate aplica unei persoane o pedeapsă mai aspră decât cea solicitată de procuror, iar această concluzie o bazăm pe anumite principii juridice și pe interpretarea restrînsă a rolului instanței în raport cu solicitările părților implicate în proces, fiind vorba despre:
20. Procurorul ca acuzator, într-un proces penal, procurorul reprezintă statul și este responsabil de formularea acuzației și de solicitarea pedepsei. El este cel care decide ce pedeapsă este adecvată în funcție de probele prezentate și de circumstanțele infracțiunii. Dacă instanța ar depăși solicitările procurorului, aceasta ar putea fi percepută ca preluând un rol activ în acuzare, ceea ce contravine principiului contradictorialității procesului.
21. Principiul contradictorialității presupune că părțile (procurorul și apărarea) își expun argumentele în fața unui judecător imparțial, care nu ar trebui să depășească cadrul propus de acestea. Astfel, dacă procurorul nu consideră necesară o pedeapsă mai aspră, judecătorul ar trebui să respecte această poziție pentru a menține echilibrul în proces.
22. Din perspectiva echității, acuzatul trebuie să aibă claritate cu privire la riscurile pe care și le asumă în cadrul procesului. Dacă pedeapsa ar putea fi mai severă decât cea solicitată de procuror, acest lucru ar putea fi perceput ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil, deoarece acuzatul nu ar putea anticipa complet consecințele procesului.
23. Un sistem juridic predictibil este esențial pentru a asigura încrederea publicului în justiție. Dacă instanțele ar putea să aplice pedepse mai severe decât cele solicitate de procuror, acest lucru ar crea o incertitudine care ar putea submina acest principiu.
24. Acordurile de recunoaștere a vinovăției sunt un instrument folosit pentru a simplifica și accelera procesele penale. Aceste acorduri includ, de obicei, o propunere de pedeapsă negociată între procuror și apărare. Dacă instanța ar putea să ignore aceste acorduri și să impună pedepse mai severe, utilitatea acestor acorduri ar fi diminuată, ceea ce ar putea duce la congestia instanțelor.
25. Respectul pentru deciziile procurorului: Procurorul este investit cu autoritatea de a decide ce pedeapsă este adecvată, în baza unei analize detaliate a cazului. Dacă instanțele ar putea depăși această decizie, ar putea apărea o disonanță între autoritățile statului, subminând eficiența și coerența aplicării legii.
26. În concluzie, instanța de judecată nu ar trebui să aplice o pedeapsă mai aspră decât cea solicitată de procuror pentru a respecta principiile echității,

predictibilității, contradicției, precum și pentru a asigura eficiența și coerența sistemului judiciar.

27. Ignorînd aceste garanții procesuale, prima instanță i-a aplicat lui Ibrian Ștefan atît pedeapsa dublă cu amenda, cît și pedeapsa cu închisoare, ceea ce nici nu a fost solicitat de procuror, ceea ce întrunește temeiul de contestare cu recurs a prezentei sentințe.
28. C*****iul penal, examinând materialele cauzei penale, conchide că recursul declarat este fondat și pasibil de a fi admis din alte motive, iar sentința sus-indicată urmînd a fi casată din următoarele considerente.
29. La fel, conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.
30. Conform art. 448 din Codul de procedură penală, judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.
31. C*****iul menționează că conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.
32. Iar, conform art. 385 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvîrșită; dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acțiunea civilă; dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; ce trebuie să se facă cu corpurile delictelor; cine și în ce proporție trebuie obligat să

plătească cheltuielile judiciare; dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie. Dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai multor infracțiuni, instanța soluționează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracțiune în parte. Dacă de săvârșirea infracțiunii sînt învinuiți mai mulți inculpați, instanța soluționează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condițiile specificate la alin.(5), nu mai puțin de 3 luni pînă la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunității, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanța de judecată.

33. C*****iul penal menționează că potrivit art. 10 din Codul penal, Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.
34. Astfel, cu respectarea prevederilor legale expuse supra, C*****iul va aplica în speță Legea penală în vigoare la data comiterii faptei.
35. Instanța de recurs, menționează că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, stabilind inculpatului o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise, însă în cadrul ședinței instanței de recurs s-a stabilit că norma pentru care inculpatul a fost condamnat a fost modificată prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024.
36. Instanța reține că pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal, la data comiterii faptei și data pronunțării sentinței, legiuiitorul

sanționa această faptă cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

37. Subsecvent, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional nr. 136 din 06.06.2024 (în vigoare 07.09.2024, cu unele excepții - vezi art.IV), Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 245-246 art. 353 din 07.06.2024, legiuitorul a operat unele modificări la art. 325 din Codul penal, astfel, că, Articolul 325. Coruperea activă (1) Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia, se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.
38. Potrivit art. 10 alin.(1) din Codul penal, Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.
39. Astfel, avînd în vedere că prevederile art. 325 alin.(1) din Codul penal, în vigoare la data adoptării deciziei ameliorează situația inculpatului și se extind asupra persoanei inculpatului, C*****iul ținînd cont de sancțiunea art. 325 alin.(1) din Codul penal, în vigoare la data adoptării deciziei, va aplica inculpatului pedeapsă conform sancțiunii noi.
40. La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului C*****iul reține prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 din Codul penal.
41. Conform prevederilor art. 61 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

42. Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.
43. Astfel, C*****iul, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților, ține cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.
44. Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedepsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.
45. Ca urmare, pedepsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.
46. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.
47. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.
48. După această clarificare, instanța accentuează că pedepsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

49. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.
50. Quantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.
51. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
52. În continuare instanța de recurs indică că conform prevederilor art. 16 din Codul penal, infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria celor ușoare.
53. Conform prevederilor art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea, echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
54. Astfel, instanța de recurs reține că potrivit art. 76 din Codul penal, careva circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului Ibrian Ștefan nu au fost reținute.
55. Conform art. 77 din Codul penal, careva circumstanțe agravante, instanța nu a reținut.
56. De asemenea, la stabilirea pedepsei penale, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune ușoară, de persoana inculpatului, care la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, are la întreținere 2 copii minori, s-a căit de cele comise, precum și de faptul că inculpatul este de la prima abatere a legii penale.
57. Conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) din Codul penal, și de noile limite după aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise de inculpat, instanța consideră că în privința inculpatului Ibrian Ștefan, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute art. 325 alin. (1) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

58. Conchizând, C*****iul va admite recursul apărătorului din alte motive, cu casarea sentinței, inclusiv și din oficiu.
59. Conducându-se de art. art. 389 alin.(4) pct. 3, 449 alin.(1), p. 2 lit. b), 450 din Codul de procedură penală, art. 10 din Codul penal, C*****iul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Admite din alte motive recursul apărătorului Marian Babără în interesele inculpatului Ibrian Ștefan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 1 august 2024.

Casează parțial sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 1 august 2024, inclusiv și conform art. 409 alin.(2) din Codul de procedură penală, în partea individualizării pedepsei și pronunță o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Lui Ibrian Ștefan ***** recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal, i se aplică pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În rest, sentința se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul:

Silvia Cekan

Judecătorii:

Denis Băbălău

Vladislav Schibin